

تعیین آستانه شوری عصاره اشباع خاک برای پیاز رقم تکزاس ارلی گرانو ۵۰۲ در اصفهان

علی اصغر شهابی، رضا امین پور

مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان، شهرک امیر حمزه

پیاز پاییزه تکزاس ارلی گرانو ۵۰۲ با سطح زیر کشت بیش از ۲۰۰۰ هکتار به عنوان یکی از ارقام رایج مورد کشت در برخی مناطق استان اصفهان می‌باشد. از طرف دیگر پیاز به عنوان یکی از محصولات حساس به شوری آب و خاک به حساب می‌آید، به طوری که در برخی منابع آستانه مقاومت به شوری برای کاهش عملکرد بسیاری از ارقام آن، ۱/۲ دسی زیمنس بر متر گزارش گردیده است. از آنجا که در اغلب مناطق مورد کشت در اصفهان شوری آب و خاک فراتر از آن می‌باشد لذا انجام تحقیقات بیشتر باتوجه به رقم خاص مورد کاشت از نظر آستانه شوری به منظور انجام تمهیدات لازم برای جلوگیری از ایجاد اثرات نامطلوب برخواص کمی و کیفی محصول از اهمیت خاصی برخوردار است. به این منظور تحقیقی در قالب طرح آماری بلوکهای کامل تصادفی با

سنزیکاری - پوستر

چهار تیمار و سه تکرار به مدت دو سال زراعی ۱۳۸۳ و ۱۳۸۴ در محل ایستگاه تحقیقات شوری، زهکشی و اصلاح اراضی رودشت اصفهان به اجرا در آمد. بذر مورد کاشت، رقم نگزاس ارلی گرانو ۵۰۲ و زمان کاشت نیمه اول مهرماه هر سال بود. پس از کشت و در طول دوره رشد، طی سه مرحله نمونه برداری سطحی خاک انجام و هدایت الکتریکی عصاره اشباع خاک اندازه گیری گردید. در پایان فصل رشد عملکرد هر تیمار، گروه بندی سوخ ها از نظر اندازه، پهاش و هدایت الکتریکی عصاره سوخ ها، درصد آب و درصد ماده خشک سوخ ها اندازه گیری گردید. تجزیه و تحلیل آماری نتایج نشان داد در شرایط آزمایش، استفاده از آب آبیاری تا سطح شوری ۲ دسی زیمنس بر متر و اعمال ۲۰ درصد بر خه آبشویی و ایجاد تعادل نسبی شوری عصاره اشباع خاک در حدود ۴/۵ تا ۵ دسی زیمنس بر متر، اگر چه باعث کاهش عملکرد سوخ شده بود، لیکن این تفاوت نسبت به شوری یک دسی زیمنس بر متر (تیمار شاهد) معنی دار نبود. سایر خواص کیفی نیز در این تیمار نسبت به تیمار شاهد تفاوت معنی داری نداشتند. در سطح شوری آب آبیاری معادل ۵ دسی زیمنس بر متر و بالاتر، خواص کمی و کیفی سوخ به طور معنی داری نسبت به تیمار شاهد تغییر یافته بود که از آن جمله به کاهش عملکرد و ریزتر بودن سوخ ها، می توان اشاره نمود.